

корпорацій. Поглиблення диверсифікації туристичних послуг та зростання привабливості даного сектору відкривають нові функціональні можливості для інститутів, що вже мали місце у системі міжнародних економічних відносин. Функції можуть накладатися чи дублюватися, але основне завдання інститутів, що репрезентують механізми забезпечення глобалізації туристичної діяльності полягають у створенні оптимальних умов для розвитку бізнес-діяльності у сфері міжнародного туризму.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Малицький А. А. Організаційно-економічний механізм управління підприємством: сутність та структура / А. А. Малицький. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://intkonf.org/malitskiy-aa-organizatsiyno-ekonomichniy-mehanizm-upravlinnya-pidpriemstvom-sutnist-ta-struktura>.

2. Гостєва Н. П. Адміністративний механізм державного регулювання туристичної галузі України / Н. П. Гостєва // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2012. – № 12. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/gostjeva3.htm.

3. Любіцева О. О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти) / О. О. Любіцева. – К.: «Альтерпрес», 2003. – 436 с.

4. Короленко Н. В. Управління логістикою на туристичних підприємствах. Автореферат. – К., 2011. – С. 24.

ТАРАС МАРКІВ

МЕХАНІЗМ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ БУЛЬБАШОК

На тлі того, що ні ФРС, ні економічні спільноти не передбачали фінансову кризу 2007–2010 рр. до цих пір залишається риторичним питання чи системні ризики можуть бути ідентифіковані до того, як вони створюють кризову ситуацію.

Надзвичайно актуальним є виклик створення механізму ідентифікації і попередження появи економічних бульбашок. До недавнього часу більшість монетарних регуляторів в світі визнавали, що труднощі ідентифікації економічних бульбашок обумовлені неможливістю збору і викладенні інформації в режимі реального часу, а також і в належній обробці цих даних.

Для початку, слід розуміти, в якому випадку потрібно реагувати на появу економічних бульбашок. З точки зору регуляторів, важливо попереджувати розвиток тих бульбашок, які несуть системні загрози і породжують валютні чи банківські кризи, викривляють інвестиційні мотиви та ефективну алокацію ресурсів в економічній системі, що підживлює ризики появи макроекономічної нестабільності на довгий період часу.

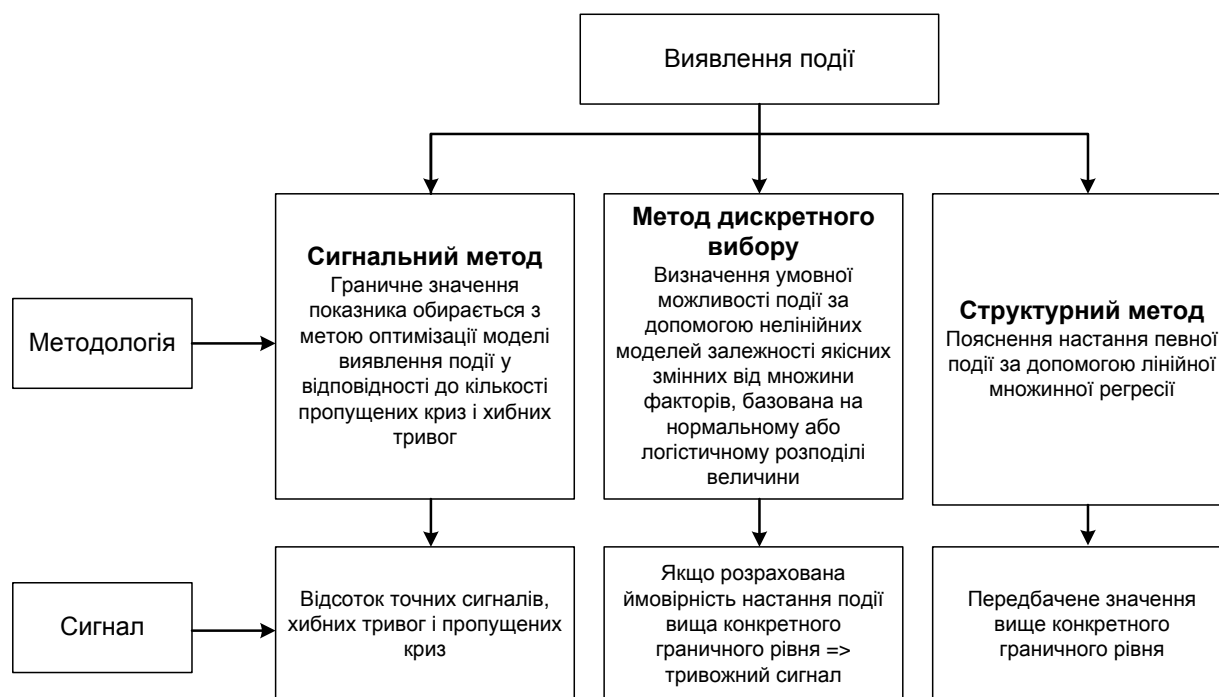
Рекомендації щодо удосконалення механізму ідентифікації та протидії розвитку економічних бульбашок можна розглядати в декількох площинах: розробка моделей раннього попередження появи економічних бульбашок, реалізація ефективної макро- та мікропруденційної політики, а також розширення і доповнення інструментарію статистичних служб.

Останні доробки економістів з даної проблематики висвітлюють процеси ідентифікації бульбашок за допомогою широкого спектру методів: від чисто статистичних до моделеорієнтованих, які пояснюють фундаментальні фактори руху цін.

Статистична методологія оцінки появи економічних бульбашок оснований на аналізі динамічних часових рядів. Наприклад, М. Бодро та О. Джен визначають ціновий бум як перевищення рухомого середнього трирічного цінового індексу певного граничного значення. Ключовим питанням цієї методики є визначення граничних рівнів цінової динаміки. Це може бути як вибір значення із множини стандартних відхилень або ж фіксоване значення певного граничного рівня.

Помітним позитивним зрушенням в намаганні ідентифікувати бульбашкові активи є дослідження, які використовують «квантильну методологію» (quantile methodology), яка базується на непараметричних квантильних регресіях, тобто визначенні ймовірнісного розподілу величини цінових змін (цінового індексу) за певних макроекономічних передумов. Базова гіпотеза цієї методології – ймовірнісний розподіл цінового індексу не є сталим протягом часу, а змінюється, приймаючи роль функції макроекономічного середовища. Попри те, що квантильний метод дозволяє аналізувати дисперсію значень та асиметрію розподілу цін на активи протягом певного періоду часу, він також приймає до уваги зміни макроекономічних фундаментальних факторів.

Моделі раннього попередження економічних бульбашок, які повинні бути невід'ємним елементом механізму протидії фінансовим дисбалансам, націлені на визначення макроекономічних факторів сприятливого середовища для появи бульбашок. Ці моделі повинні слугувати відправним пунктом для превентивних заходів забезпечення макроекономічної стабільності. Загалом, їх можна класифікувати за їх методологічною основою (див. рис. 1).

*Джерело: Papademos L., Stark J. Enhancing monetary analysis // ECB. – Frankfurt am Main. – 2010. – P. 316.

Рис. 1. Класифікація методів виявлення подій.

Сигнальний метод базується на встановленні граничних значень окремих індикаторів. Сигнал попередження виникає тоді, коли індикатор досягає зазначеного граничного рівня, причому встановлення цього рівня може бути як крайні значення розподілу величини. Важливо розуміти, що вибір критичного рівня впливатиме на кількість поданих тривожних сигналів. Так, за дуже низького рівня, флуктуації на ринку посилатимуть багато сигналів тривоги, а за дуже високого – кризові явища будуть непримітними для попередньої ідентифікації.

Метод дискретного вибору передбачає проведення регресійного аналізу задля оцінки можливості чи неможливості ідентифікації цінового буму за допомогою конкретних індикаторів. Слід зазначити, що метод дискретного вибору має як ряд переваг (можливість проведення тесту на статистичну значимість окремих змінних), так і недоліки, оскільки остання фінансова криза вислизнула з поля зору цього методу.

На нашу думку, монетарні органи регулювання повинні використовувати зазначені методи в комплементарний спосіб, тобто один повинен доповнювати інший.

Нами навмисне не зазначались конкретні індикатори, які могли б бути передвісниками появи економічних бульбашок, тому що це питання перебуває в центрі дискусій серед економістів. Проте, серед існуючих показників, доцільно було б розглядати обсяги кредитування, рівень левериджу, відношення резервів банків до їх кредитного чи депозитного портфелю індикаторами, які б могли попереджувати появу економічної бульбашки.